

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

fra 1. April dette Aar. Til Rest vil der blive et Overskud af ca. 1 Mill. Kr., lidt større end Overskuddet fra April Maaned i Fjor. De her nævnte Tal kan i Øjeblikket ikke anslaaes sikrere, end det er sket, og man kan ikke slutte sig til Aarsresultatet paa Baggrund af en enkelt Maanedes Regnskab, dertil falder navnlig Udgifterne for ujevnt. Betalinger, der det ene Aar falder i een Maaned, kan næste Aar falde i en anden Maaned.

Imidlertid maa der med Sikkerhed regnes med stigende Udgifter ogsaa til Lønninger til tariflønnede Arbejdere, til kontraktmæssigt antaget Personale, til Udvidelse af Toggangen og andre Befordringslejligheder til Lands, til Vands og i Luften. Det vil være rimeligt til Dækning af disse Udgifter, som ikke kan overses i Dag, at regne med mindst 5 Mill. Kr. aarlig. Man maa saaledes med de nugældende Takster og den nuværende Trafik regne med et Underskud paa Regnskabet for indeværende Finansaar.

Da det ud fra den Forudsætning, som blev knæsat i 1920'erne, at Post- og Telegrafvæsenet til en vis Grad skal drives forretningsmæssigt, maa anses for rimeligt, at der ikke alene skabes Balance paa Regnskabet og en Margin til Imødegaaelse af eventuel Nedgang i Trafikken, men at der ogsaa indtjenes et passende Overskud, foreslaas de i Lovforslaget nævnte Takster forhøjet som angivet.

Endvidere vil en Række Takster blive forhøjet ved Anordning. De vigtigste af disse er Taksterne for Postgiroforretninger og for Ekspresbesørgelse; endvidere vil der blive foretaget en mindre Forhøjelse af Telefon- og Telegramtaksterne og Taksterne for Omdeling af adresseløse Forsendelser.

Til Belysning af Post- og Telegrafvæsenets Stilling i Øjeblikket og til Begrundelse af det hele Kompleks af Takstforhøjelser i Almindelighed skal jeg bemærke:

Medens Post- og Telegrafvæsenets Forretninger i 10-Aaret 1931—41 med Undtagelse af Telefonsamtaler, der ogsaa i disse Aar viser jævn Stigning, stort set har ligget nogenlunde konstant, viser alle Forretningerne i Aarene efter 1941 til Dato en voldsom Stigning. Saaledes er eksempelvis følgende Forretninger fra 1941—44 inkl. steget med følgende Procenttal:

Brevforsendelser ca. 20 pCt., Pakker ca. 60 pCt., Opkrævninger ca. 35 pCt., Indbetalinger ca. 35 pCt., Telegrammer ca. 60 pCt., Telefonsamtaler ca. 35 pCt. Hertil kommer en yderligere stærk Stigning i Tiden efter Krigens Ophør, særlig i Telegram- og

Telefontjenesten, til Dels foranlediget ved de nyaabnede Forbindelser med Udlandet.

Denne mægtige Stigning i Trafikken, der kun for en Del kunde forudses, og som paa visse Felter er tidsbestemt, har gjort, at der for Tiden trækkes meget store Veksler paa Personalets Arbejdskraft. Hertil kommer, at en Forøgelse af Arbejdskraften har været uhyre vanskelig, fordi Arbejdsudbudet er ringe, og fordi saavel private Forretninger som offentlige Institutioner i nogen Grad har kunnet drage den yngre Arbejdskraft fra Staten, fordi de kan konkurrere enten ved at byde højere Lønninger eller lettere Arbejde og behageligere Arbejdstid. Pakketrafikken er ekstraordinær stor, fordi Rutebiltrafikken endnu ikke helt er kommet i Gang. For Postindkasseringer for Eksempel skyldes den stærke Stigning vistnok, at en Del Indkasseringsforretninger paa Grund af de for lave Takster og privates Vanskeligheder med at skaffe Personale ekstraordinært overføres til Postvæsenet. Ekspresforsendelsernes Antal er mangedoblet paa Grund af Pengerigeligheden.

Alt dette medfører, forhaabentlig kun tidsbestemte, men overordentlig store Vanskeligheder for Post- og Telegrafvæsenet. Gennemførelsen af den nye Lønningslov maa antages at ville hjælpe derpaa, men det er bydende nødvendigt at lette Arbejdet, hvor det er muligt, og der maa ved Takstforhøjelserne, saa vidt gørligt, ogsaa tages et Hensyn hertil.

De allerfleste af Takstforhøjelserne, maaske dem alle — med Undtagelse af Taksterne for Brevforsendelser —, er derfor foreslaaet paa Forretninger, der enten er urentable til de nugældende Takster eller viser en unormal Stigning eller begge Dele i Forening. Der er det fælles ved disse Takstforhøjelser, at de, dersom de ikke fuldt ud skulde give den Indtægtsstigning, der er regnet med, vil give en Arbejdsletelse, som er tiltrængt, og som rimeligvis i omtrent samme Grad vil betyde en Formindskelse af Udgifterne.

Med Brevforsendelserne forholder det sig anderledes. En Nedgang i Forsendelsesantallet betyder en Nedgang i Indtægterne, men ikke en tilsvarende Nedgang i Udgifterne. Om et Postbud medfører 100 Breve eller kun 90 Breve vil være uden nævneværdig Betydning for Udgiftssiden. Selv om en Forhøjelse af Brevporto'en rent øjeblikkelig vil medføre en Indtægtsforøgelse, vil den i det lange Løb og navnlig i Tider med mindre Pengerigelighed medføre en Fare for Nedgang i Antallet af Breve. Eneretten dækker ikke mod denne Fare; der